

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

Psalm. 23.
S. Thom. Vill. ubi supra.
 falsa juramenta ob proptium commodum, aut ut proximus perdat, emittuntur? Hi, qui jurant in dolo proximo suo, non ascendunt in montem Domini, neque stabunt in sancto loco ejus. Sed qui quatuor allata habet, cum Christo ad montem gloriæ ascendit, & cum eodem in folio æternæ beatitudinis sedebit. Si quis, verba sunt sancti Thomæ à Villanova, ergo hæc quatuor supradicta in violabiliter observaverit, si quis brevem istam scalam quatuor graduum solum ascendere procuraverit, hic accipiet benedictionem à Domino; hic ascendet in montem Domini, & stabit in loco sancto ejus: hic perpetua felicitatis gaudiis perfruatur æternis cum Deo, & filio ejus unigenito Jesu Christo. Quiescimus.

ALTERA PARS.

S. Bern. serm. 2. de Ascens. sol. 210.
 13. SI hæc solemnitas fuerit miraculorum prodigium, colophonem format cum Divo Bernardo, qui Ascensionem complementum, & finem omnium actionum, ac solemnitatum nostri Redemptoris vocat, possumus: nam sicut finis, aut causa finalis est causa causarum; sic Ascensio adeo fit portentosa, ut merito, quod sit solemnitas solemnitatum, ac terminus omnium operam Christi affirmare quimus. En Divum Bernardum aperte loquentem: *Consummatio enim, & adimpletio est Ascensio reliquarum solemnitatum, & felix clausula totius itinerarii filii Dei.*

Isa. 11.
 14. In hac solemnitate affirmante eodem sancto, Salvator se esse Dominum omnium etætarum ostendit, & talem eum agnovit terra, quando ad impetiosas ejus voces: *Lazare, veni foras*, promptè obedivit. *Et statim prodit.* Mare quod semper est turbidum, nec unquam serenam frontem exhibet contra impulsam naturæ non solum tranquillatur, sed & solidum, ac firmum ejus plantis sustentandis factum est. Infertus, aut limbus, cujus portas diffregit, ejus nutibus tremens sededit, & homagium debitum præstans animas sanctorum Patrum, quas obscuro suo carcere coneluserat, ejus dominio consignavit; solum ut velut Dominus universi possessionem aeris, ac Empirei acciperet, relatabat.

S. Bern. ubi supra.
 Respat ut videntibus Discipulis per mediam aeris, Dominus ascendens super omnes calos, & tunc probabatur, quia Dominus universorum tu es, quia omnia in omnibus adimplesti.

15. Divus Pater Augustinus mortem Jesu Christi vespero, ac nocte, non solum, quia Tene-

*bre falsa sunt super universam terram; sed etiam quia Sol justitiae ad occasum mortis declinavit, comparat. Resurrectionem confertur coram, quæ valde mane est resuscitatus, & velut Sol in ortibus orientis, ex occasu tamen tumuli functionis ac fatalis prodit. Ascensionem porro assimilat meridie, quo Sol maxime suos splendores soltat, radios dilatat, ac maxime micat. Fortitan Ascensionem tanto præ reliquis festivitatibus est prodigiosior, quo Sol majores splendores in meridie, quam mane, aut vesperie emittit, docere voluit. Hæc tria mysteria David prævidit. *Vesperæ, Et mane, Et meridie narrabo, Et annuntiabo, Et exaudis vocem meam. Vesperæ, en montem. Mane, en Resurrectionem. Meridie, en Ascensionem.* Hinc sanctus Pater Augustinus: *Vesperæ, et Dominus in cruce, mane in Resurrectione, meridie in Ascensione.* Enarrabo vesperæ patientiam orientis: mane annuntiabo vram Resurrectionem, meridie orabo, ut exaudias seculum ad deitatem reversis.*

16. Mentem vestram à N. ostensum illud mysteriosum illius curus, quem quatuor animalia vehabant vati Ezechielii monstratum, videat. Primum hominem, alterum bovem, tertium leonem, quattuor aquilam exprimebat. Similitudo vultus eorum, facies hominis, facies leonis, facies bovis, & facies aquilæ desuper iterum quatuor. Hoc curru vita nostri Redemptoris, vel ejus humanitas mihi figuratur; quatuor animalia sunt quatuor actiones principales quas patravit. Facies hominis incarnationem, quando Deus homo factus est, vel ut scribit Apostolus: *In similitudinem hominum factus, & habitu invenit ut homo.* denotat. Bos teste Pterio Valeriano laboris est symbolum; idcirco Romani, ut gloriam, ademerat, honores, non nisi laboribus obtinerent; bovem coronatum, ac floribus serratum depingebant. Præterea cum sit animal deputatum sacrificiis, ut apparet ex Levitico, ubi quatuor tates bovis litandi præscribuntur, mortem significat. *Masculum immaculatum offeris ad præstandum tibi Dominum.* Et Divus Cyrillus hoc bovem figurat esse Christi patientis, ac in eadem crucis Patri æterno oblari affirmat. In leone Resurrectio Christi expressa cernitur. Nam sicut bestia generosum animal dormit oculis apertis, ut vigilare videatur; sic Dominus tumulo conditus velut homo in fomao mortis dormiebat, ac velut Deus vigilabat. *Ego dormio, & non meum vigilat.* Quatuor exprimebat aquilam, quæ Ascensio Filii Dei designat. Hujus leonis

facti Divus Ambrosius. Sicut enim aquila humiliter
 non desinit. Et calorum vicinia conscendit, ita et
 calorum humanitas inferni deserit, et paradysum altiora
 perit: calorum festigia penetrauit. Sed cur potius
 aquila, quam aliter animalis hac Ascensio com-
 paratur: ego idcirco crediderim, quod sicut aquila
 la com fit Regina avium reddetur prodigiosa,
 sic haec solennitas inter alias miram se ostendit.
 Est opinio moderati cuiusdam scriptoris
 Hispani, cuius sic verba Latina reddo. Hinc
 colligitur, quod sicut aquila est Regina omnium a-
 vium: et aliter carera volat: sic hac festivitas
 omnium festivitatum Christi velut Regina est,
 et aliter quam reliqua alas levat. Et quod hoc
 sit verum: quomodo vates de aquila loquatur,
 audite. Ecce aquila desuper ipsorum quatitur. Ita:
 quia in incarnatione: Examavit: semetipsum formam
 servi accipiens: In passione, & morte ad il-

los terminos se reduxit, de quibus Isaias: Non eras
 assectus, neque decor. Verum in Resurrectione
 quidem e sepulchro radiis gloriae cinctus prodit,
 sed nihilominus a dante inter miserias huius mundi
 remansit, nec solum dexterae Patris dignitati
 ejus debitum obtinuit, sed in Ascensione non
 solum in gloria adeptus est primos honores, sed
 & thronum Emptrei conscendit. Unde haec so-
 lemnitas praeter reliquis esse prodigiosorem, ac
 portentosiores apparet. Sicut itaque scriptor alle-
 git: Si ergo haec festivitas antecellit reliquas, iustum
 est, ut Ecclesia singulare gaudium in ejus celebra-
 tione ostendat. Et vocet eam festum admirabile, ut
 revera est.

Potio cum verum sit objectum mirum potius
 silentio, quam verbis celebrari, silentium (cum
 voci meae id sit impossibile) portenta huius fe-
 stivitatis, extollat.

DOMINICA SEXTA POST PASCHA.

Cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis a Patre Spiritum veritatis, qui a Patre
 procedit, ille testimonium perhibebit de me, et vos testimonium perhibebitis,
 quia ab initio mecum estis. Joan. cap. 15.

ARGUMENTUM.

Ostenditur contra Iudeos ex Scripturis Veritas essentia, et Trinitas personarum, Mes-
 siam, Deum et hominem venisse, legem veterem desisse.

Magna res, quod difficultas, quin-
 imo dixerim impossibilitas repe-
 tiatur, veritatem nationi Hebraeae
 persuadendi; Haec adeo adhaeret
 illis, & non minus caecam, quam pertinacem
 non cognoscenda, & fatenda veritate se o-
 stendit, ut nomen inimicae veritatis, & faultrici-
 sitatis non curet incurtere. Qui, ait sanctus
 Doctor Augustinus: Veritatem conculeat, et qui
 proinde mendacium, uterque verus est. Sed haec gens
 obstinata, & oblitata, vel ut dicitur in Hebrai-
 ca: *Castro horis*, hoc est dura cer-
 nice, & corde facit quidquid velit; nam ut
 dicitur D. Bernardus: *Talis est veritatis status*
in illa Dominica.

ut etiam multis impugnantibus, suscipitur, et
 crescit) non obstante, quod veritas evangeli-
 ca verissima sit, prout certum est. Solent luce-
 re, ignem ardere, terram esse firmam, caelum esse
 mobile; attamen ne naufragant, ut olim fastidie-
 runt manna, spiritus paraclitus ait Christus e cae-
 lo adit, ut illam veritatem testetur. Cum vene-
 rit paraclitus, ille testimonium perhibebit de me. *Joan. 15.*
 Praeterea d. Apostoli a vobis etiam predicabitur,
 ac claris operibus, & prodigiis confirmabitur; Et
 vos testimonium perhibebitis de me: Sed quan-
 tumvis Hebraei essent testes oculati, nihilominus
 non praebuerunt assensum, nec hodie Catholi-
 cis credere volunt. Nempe potius opinioni
 G nicae